

η γενιά των 700 ευρώ

«Επενδύουν σε διασκεδαστές»

Των ΜΑΡΙΑΣ ΔΕΔΕ-ΝΑΝΤΙΑΣ ΓΙΑΝΝΙΡΗ

Αντί επιλόγου στο κλείσιμο της έρευνας της «Ε» για τη γενιά των 700 ευρώ, παραθέτουμε αποσπάσματα από τη διαδικτυακή συζήτηση που διευρύνθηκε τούτες τις ημέρες και με αφορμή τα δημοσιεύματά μας, στο blog G 700, ένα blog όπου εκφράζονται και αναζητούν λύσεις στα κοινά τους προβλήματα άνθρωποι κατ' εξοχήν αυτής της γενιάς.

parmenidis: «Η ελληνική οικονομία εξελίσσεται σε "οικονομία της ψυχαγωγίας"...

Αυτό το μοντέλο ανάπτυξης δεν χρειάζεται "εργάτες της γνώσης" ούτε πτυχιούχους πανεπιστημίων. Η Ελλάδα ως χώρος γνώσης, παιδείας, πολιτισμού, επιστήμης και σύγχρονης τεχνολογίας δεν υπάρχει. Η φιλοδοξία της είναι να γίνει ένα βαλκάνιο Μονακό. Όλες οι "επενδύσεις" γίνονται γι' αυτό το σκοπό. Θέση θα έχουν μόνο οι κάθε λογής animators (σ.σ. διασκεδαστές). Η G 700 θα πρέπει να αρνηθεί να μετατραπεί σε έναν συλλογικό animator...».

Γιώργος: «Ανήκω και εγώ στη συγκεκριμένη γενιά και θλίβομαι περισσότερο όταν καθημερινά και εγώ μαζί με άλλους αντιμετωπίζω τον κοινωνικό αποκλεισμό! Γιατί ο αποκλεισμός ξεκινά μεν από την οικονομική δυνατότητα του καθενός μας αλλά καταλήγει πάντοτε σε όλες τις μορφές του κοινωνικού μας γίγνεσθαι! Από τη δυσκολία τού να φτιάξεις οικογένεια μέχρι το πιο απλό πράγμα... απλό για εκείνους που ήταν πιο τυχεροί, όχι για εμάς πια! Διάβασα το άρθρο στην "Ελευθεροτυπία" σήμερα, γι' αυτό και ήρθα μια βόλτα από εδώ... Ποιήματα γράφω, αλλά σαν άνεργος νομίζω πως μπορώ να συνεισφέρω στο Blog».

goas: «Καλόν είναι το δημοσίευμα. Ακόμη καλύτεροι όμως, ημείς άπαντες οι G 700... Είναι δυνατόν το όνειρο όλων ημών να τερματίζεται εις το όριον της εξελισσόμενης υπαλληλίας; Είναι δυνατόν να περιμένουμε από τους παντοπώλας να προσλάβουσι Human Resources Manager;

Οχι! Ανοίξατε επιχειρήσεις, συνεταιρισθείτε και δικαιωθείτε! Και έπειτα όλοι μαζί να φτιάξουμε τη χώρα στα δικά μας μέτρα».

Κώστας: «Τα οράματα μεγαλείου που μας τάξανε ήταν μια ψευδαίσθηση. Ο καθημερινός μόχθος σε οποιαδήποτε δουλειά θα σου εξασφαλίσει τα απαραίτητα για να ζήσεις. Αλλά όχι για να μεγαλουργήσεις όπως ονειρευόσουν. Αρα προχώρα χαλαρά. Αγκάλιασε κάθε δουλειά σαν το ψωμί που θα σε θρέψει για να ζήσεις. Η ζωή είναι κάτι άλλο. Αυτή να παίρνεις στα σοβαρά και να παίζεις σαν μικρό παιδί με το κάθε τι. Η δουλειά δεν χρειάζεται άγχη και οράματα. Κάν' την απλά και ανώδυνα με συνέπεια και υπευθυνότητα χωρίς να δίνεις γη και ύδωρ στον κάθε εργοδότη. Δεν πρόκειται ποτέ να τα πάρεις πίσω...».

Νίκος: «Είμαι 34 χρόνων, έχω 12 χρόνια σπουδών και ζω στο εξωτερικό τα τελευταία 8 χρόνια γιατί ακριβώς δεν θα μπορούσα ποτέ να ζήσω σ' αυτήν την ομηρία. Η Ελλάδα μετά από πολλές δεκαετίες σπρώχνει ξανά στην ξενιτιά τα παιδιά της. Μόνο που σήμερα οι "οικονομικοί μετανάστες" έχουμε από τρία πτυχία».

κομφούκιος: «...Αυτό πού συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα είναι το αντίθετο από την τρέχουσα αντίληψη, δηλαδή η προσφορά νέων υψηλής γνώσης και δεξιοτήτων είναι μια πολύ μικρή δεξαμενή εξ ου και οι επιχειρήσεις που χρειάζονται knowledge workers αποφεύγουν προς το παρόν επενδύσεις στη χώρα μας. Ο ελληνικός λαός πρέπει να το καταλάβει: Πρώτα θα υπάρξει η προσφορά νέων υψηλών δεξιοτήτων και μετά θα μετακομίσει στην Ελλάδα η ζήτηση...».

«Ανάγκη» τα γραφεία διασύνδεσης

Την αναγκαιότητα άμεσης αναβάθμισης και εξάπλωσης των δραστηριοτήτων των γραφείων διασύνδεσης που λειτουργούν σήμερα στα πανεπιστήμια της χώρας, παρέχοντας μεταξύ άλλων και συμβουλευτική σταδιοδρομία στους φοιτητές - νέους αποφοίτους, επισημαίνει η Άννα Σαγανά από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Ελλήνων Φοιτητών Ψυχολογίας.

«Τα πανεπιστήμια και βέβαια είναι χώρος ανάπτυξης γνώσης, ο οποίος όμως δεν είναι δυνατόν να είναι ξεκομμένος από την πραγματικότητα, τις συνθήκες της αγοράς εργασίας», υπογραμμίζει. «Οι φοιτητές πρέπει να γνωρίζουν τι αντίκρισμα έχουν οι σπουδές τους. Βγαίνεις σήμερα από το πανεπιστήμιο και δεν έχεις συνείδηση του τι ακριβώς συμβαίνει στο χώρο του αντικείμενου σπουδών σου.

Οι φοιτητές ψυχολογίας νομίζουμε ότι θα βγούμε από τη σχολή κλινικοί ψυχολόγοι. Πώς θα γίνει όμως αυτό, όταν οι ώρες πρακτικής είναι μόλις 120 και μόνο στο τελευταίο έτος; Η εμπειρία πρέπει να είναι κομμάτι της εκπαίδευσης.

Το γραφείο διασύνδεσης στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας», λέει η κ. Σαγανά, «δίνει κατ' ιδίαν καλή συμβουλευτική. Θα πρέπει όμως να επεκτείνει τη δραστηριότητά του. Να αναλάβει τη διοργάνωση ημερίδων, να φέρει επαγγελματίες να μας μιλήσουν, να μας πουν τι θα αντιμετωπίσουμε βγαίνοντας στην αγορά και πώς το αντιμετώπισαν αυτοί. Καλή θα ήταν επίσης μια περιοδική έκδοση που θα περιλάμβανε εξελίξεις και προοπτικές στις διακηρύξεις θέσεων αλλά και ένας οδηγός για τα μεταπτυχιακά που στο δικό μας επάγγελμα παίζουν σίγουρα ρόλο».

Η συμβουλευτική σταδιοδρομία είναι μία μόνο από τις δραστηριότητες του γραφείου διασύνδεσης και εξυπηρέτησης φοιτητών και νέων αποφοίτων στο Ε.Μ. Πολυτεχνείο. Δεν είναι λίγες οι φορές που νέοι απόφοιτοι απευθύνονται εκεί για θέματα που έχουν να κάνουν με τη σύνταξη του βιογραφικού τους, την καλύτερη οργάνωση αναζήτησης εργασίας ή λίγο πριν από μια επαγγελματική συνέντευξη.

«Ο τρόπος που παρέχεται η υπηρεσία από το γραφείο μας είναι είτε ατομικά, δηλαδή έρχεται ένα παιδί και λέει "αύριο έχω συνέντευξη", οπότε αντιμετωπίζεται η περίπτωση αυτή ώστε να του φύγει το άγχος με πέντε συμβουλές, είτε οργανώνονται εργαστήρια: έρχονται μέχρι 10 παιδιά μαζί και γίνεται μια συζήτηση γύρω απ' αυτό», μας εξηγεί η Αθανασία Ξαναλάτου.

Η συνάδελφός της Ελένη Πασπαλιάρη θα συμπληρώσει: «Αυτή τη στιγμή υπάρχουν κάποια κλισέ σε σχέση με τα βιογραφικά, τις συνεντεύξεις και με το πώς θα πρέπει να πας να σταθείς απέναντι στον εργοδότη ώστε να πάρεις τελικά τη δουλειά. Εμείς δεν στεκόμαστε σε αυτά. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι το παιδί που θα πάει σε μια συνέντευξη κατ' αρχάς να καταλάβει τι πραγματικά θέλει και αν πράγματι τον ενδιαφέρει η συγκεκριμένη δουλειά. Από την άλλη, στα ερωτήματα που θα του τεθούν, να απαντήσει με τον τρόπο που ο ίδιος θεωρεί ότι είναι ο σωστός. Δεν υπάρχει καθοδήγηση. Πρέπει να υπάρχει μια αυτενέργεια από την πλευρά των παιδιών».

«Εμείς θέλουμε να στηρίξουμε την αυτοπεποίθηση που θεωρούμε ότι τα παιδιά μας δικαιούνται να έχουν», θα πει η κ. Ξαναλάτου. «Να μη θεωρήσουν ότι πρέπει να παρουσιάσουν τον εαυτό τους καλύτερο ή ιδιαίτερο ή προσαρμοσμένο, σώνει και καλά, στις απαιτήσεις της επιχείρησης. Να μην έχουν άγχος. Εκείνο που μπορεί πάντα να λέγεται στα παιδιά είναι ότι αν πηγαίνεις σε μια δουλειά που σ' αρέσει και έχεις εργαστεί, με οποιονδήποτε τρόπο, σε θέματα σχετικά με το αντικείμενό της, αυτό να το παρουσιάσεις, να το αναλύσεις περισσότερο από άλλα».

-Είστε μια γέφυρα μεταξύ αποφοίτων-εργοδοτών, με δεδομένο ότι απευθύνονται εταιρείες απευθείας σε εσάς ψάχνοντας να καλύψουν μια θέση;

«Η λειτουργία του γραφείου μας είναι, ας το πούμε, φοιτητικοκεντρική. Η οποιαδήποτε αγγελία διαχέεται παντού - σε όλους τους φοιτητές», λέει η κ. Πασπαλιάρη. «Δεν κρατάμε βιογραφικά, δεν μεσολαβούμε. Εμείς το μόνο που κάνουμε είναι να βάζουμε στην ιστοσελίδα τις θέσεις εργασίας και οι φοιτητές ή οι νέοι απόφοιτοι έρχονται μόνοι τους σε επαφή με την εταιρεία».

-Μέσα απ' αυτή τη διαδικασία πόσοι βρήκαν εργασία; Υπάρχει αποτέλεσμα;

«Λέμε στα παιδιά να μας ενημερώσουν για το αποτέλεσμα της συνάντησης. Άλλοι έρχονται άλλοι όχι. Μία φορά το χρόνο γράφουμε στις εταιρείες για να μας δώσουν σχετικά στοιχεία, αλλά συνήθως δεν ανταποκρίνονται. Έτσι, ξέρουμε μόνο κατά περίπτωση».

Οι μεγάλες εταιρείες πλησιάζουν τους τελειόφοιτους

Σιγά σιγά όλο και περισσότερες εταιρείες -κυρίως μεγάλες επιχειρήσεις- και στην Ελλάδα προσεγγίζουν τους τελειόφοιτους σχολών εντός των πανεπιστημίων προκειμένου να ενημερώσουν για τις απαιτήσεις και τάσεις της αγοράς εργασίας. Από την άλλη, για την αξιολόγηση και επιλογή προσωπικού προς πρόσληψη, χρησιμοποιούνται πλέον δομημένοι τρόποι ανίχνευσης ιδιοτήτων που να συνάδουν με τη φύση της θέσης εργασίας.

Η Άννα Μαμαλάκη, υπεύθυνη ανάπτυξης ανθρώπινου δυναμικού στη βιομηχανία TITAN, μας εξηγεί: Σκοπός μας, με τις προγραμματισμένες επισκέψεις στα πανεπιστήμια, είναι να κατανοήσουν οι σπουδαστές τις ανάγκες μιας σύγχρονης επιχείρησης και να αναπτύξουν έτσι δεξιότητες που θα έχουν αντίκρισμα στην αγορά εργασίας.

Υπάρχουν ανάγκες για εξειδικευμένη γνώση. Σημειώνω όμως ότι δεν είναι υποχρεωτικά πρόσθετο προσόν το μεταπτυχιακό, δεν είναι πανάκεια. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν φτάσει 29-30 ετών και δεν έχουν ποτέ εκτεθεί σε εργασιακό περιβάλλον, ούτε καν σε επίπεδο πρακτικής άσκησης. Έχουν δε αναπτύξει ήδη προσδοκίες και επιζητούν να ξεκινήσουν από μια θέση ιεραρχικά και οικονομικά ανώτερη.

Μειονέκτημα αποτελεί η έλλειψη εξοικείωσης μ' ένα εργασιακό περιβάλλον και η απουσία της απαιτούμενης οργανωτικής συμπεριφοράς: να μπορεί κάποιος να χειριστεί καταστάσεις και ανθρώπους. Πιστεύουμε ότι θα έπρεπε στο πλαίσιο των σπουδών, οι φοιτητές να έχουν ως υποχρεωτική την απασχόληση σε μια εταιρεία για μικρό διάστημα και πάντα υπό την επίβλεψη του καθηγητή τους. Είναι κάτι που ισχύει ήδη σε κάποια πανεπιστήμια και καλό θα ήταν να επεκταθεί σε περισσότερα.

Σχετικά με τη διαδικασία αξιολόγησης των υποψηφίων: Στην εταιρεία TITAN επιχειρούμε να «αντικειμενοποιήσουμε» την υποκειμενική αξιολόγηση. Πέραν των όποιων ακαδημαϊκών προσόντων, πραγματοποιούμε τεστ ικανοτήτων του υποψηφίου, θέτουμε ερωτηματολόγιο προσωπικότητας και υπάρχει και η προσωπική δομημένη συνέντευξη.

Γίνεται μια συζήτηση μαζί του, για να δούμε το πώς θα διαχειριστεί τις καταστάσεις που θα κληθεί να αντιμετωπίσει στη συγκεκριμένη θέση και αν είναι αυτές που θέλει να έχει στην καθημερινότητά του. Επιχειρούμε να ανιχνεύσουμε ιδιότητες χαρακτήρα και το αν ταυτίζονται με αυτές που πρέπει να έχει ο ιδανικός κάτοχος της θέσης.

Έχει σημασία στη ζωή του ένας άνθρωπος να κάνει κάτι γιατί το θέλει και να το κάνει με πάθος.

Το δυστυχές είναι ότι στην Ελλάδα αναπαράγεται πολύ η έννοια της διασφάλισης μέσα από το διορισμό στο Δημόσιο και αυτό όχι μόνο γιατί υπάρχει ο φόβος βιωσιμότητας μιας ιδιωτικής επιχείρησης, αλλά και επειδή υπάρχει η εικόνα ότι οι απαιτήσεις εκεί θα είναι χαμηλές. Φαίνεται δυστυχώς ότι στην Ελλάδα αναπαράγουμε ανθρώπους με νοοτροπία της ήσσονος προσπάθειας. Λυπάμαι που θα το πω, αλλά αυτή είναι μια νοοτροπία που συναντάμε τακτικά κατά τη διάρκεια προσέλκυσης στελεχών.

ΤΕΛΟΣ